

Lp.	Ilość środka skażającego na 100 l spirytusu 100°, nie mniej niż	Nazwa środka skażającego	Wielkość próbki do zbadania w laboratorium
31.	5 kg	Rozpuszczalnik nitro	0,25 kg
32.	1,5 kg	Salicylan metylu	0,2 kg
33.	3 kg	Szelak	0,02 kg
34.	2 l	Terpentyna	0,25 l
35.	3 l	Toluol	0,25 l
36.	2 l	Trójchloroetylen	0,25 l
37.	5 kg	Tynktura benzoesowa (roztwór 1 części wagowej żywicy benzoesowej w 5 częściach wagowych spirytusu)	0,05 kg
38.	0,5 kg	Tymol	0,1 kg
39.	1 kg	Wodorotlenek sodu lub potasu	0,1 kg
40.	1 l	Zasady pirydynowe lub pirydyna	0,25 l

Do wyrobu octu — ocet w takim stosunku, aby zawartość kwasu octowego w mieszaninie wynosiła najmniej 10% zawartości alkoholu oraz aby zawartość alkoholu nie przekraczała 30% objętościowych w 20°C.

212

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 12 lipca 1972 r.

w sprawie zasad ustalania wartości użytkowej i przeznaczania na złom lub do rozbiórki statków morskich i żeglugi śródlądowej.

Na podstawie § 25 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 uchwały nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzenia przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski Nr 46, poz. 292) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia stosuje się do statków morskich i żeglugi śródlądowej bez względu na ich rodzaj, typ i przeznaczenie.

§ 2. Wartość użytkową zbędnego statku ustala się na podstawie:

- 1) stanu zużycia technicznego statku,
- 2) wieku i okresu eksploatacji statku,
- 3) wyników ekonomicznych 2 ostatnich lat eksploatacji statku w porównaniu do wyników osiąganych przez podobne typy statków,
- 4) stopnia przestarzałości konstrukcji i napędu statku,
- 5) spadku parametrów statku (szybkość, ładowność),
- 6) początkowej wartości statku i wartości umorzenia,
- 7) aktualnej ceny zbytu statku,
- 8) wysokości nakładów niezbędnych do wykonania remontu statku,
- 9) wpływu kosztów remontu na obniżenie efektów ekonomicznych eksploatacji statku.

§ 3. 1. Stan zużycia technicznego statku ustala się na podstawie orzeczenia obejmującego:

- 1) procentowy wskaźnik zużycia technicznego kadłuba statku, urządzeń maszynowych i innych elementów wyposażenia oraz ocenę stanu technicznego („stan dobry”, „zadowolający”, „warunkowo zadowolający”, „stan zły”),
- 2) ocenę celowości przeprowadzenia remontu statku z punktu widzenia technicznego,

3) stwierdzenie terminu upływu ważności dokumentów klasyfikacyjnych statku.

2. Orzeczenia, o których mowa w ust. 1, wydają dla statków:

- 1) objętych nadzorem klasyfikacyjnym, wykonywanym przez Polski Rejestr Statków — właściwe placówki terenowe Polskiego Rejestru Statków,
- 2) nie objętych tym nadzorem:
 - komisje powołane przez kierownika jednostki, w której statek się znajduje, albo
 - rzeczoznawcy Polskiego Rejestru Statków, Polskiej Izby Handlu Zagranicznego lub Naczelnej Organizacji Technicznej.

§ 4. 1. Statek przeznaczony na złom lub do rozbiórki, jeżeli w orzeczeniu, o którym mowa w § 3, ustalono dla kadłuba, urządzeń maszynowych i innych elementów wyposażenia:

- 1) zły stan techniczny, a remont niecelowy,
- 2) stan techniczny warunkowo zadowolający, a remont i dalszą eksploatację warunkowo możliwą, lecz ocena innych danych wartości użytkowej statku, określonych w § 2, wskazuje, że remont statku i dalsza jego eksploatacja są ekonomicznie nieuzasadnione.

2. Statek, którego stan techniczny ustalono jako zadowolający lub dobry, może być przeznaczony na złom lub do rozbiórki tylko wyjątkowo, jeżeli wartość użytkowa, określona na podstawie § 2, wskazuje na celowość przeznaczania na złom lub do rozbiórki oraz gdy nie zgłosił się odpowiedni nabywca.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Szopa

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.